



Foaie de duminică

Anul VI nr. 5 (263)

29 Ianuarie 2017

Duminica a 17-a după Rusalii
(a Cananeencei)



www.parohiamartisor.ro

„Și ieșind de acolo, a plecat Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului. Și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: **Miluieste-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.**” (Matei 15, 21-28)

Credința acestei femei a fost într-adevăr mare, mai mare decât a apostolilor. Când au văzut această purtare a lui Iisus, care erau de atâta vreme cu El, care ar fi trebuit să-L recunoască, **s-au smintit**, și-au pierdut credința. Ei chiar au crezut că Hristos se poartă cu răutate, de aceea au și început să-L roage să arate mila față de sărmana femeie: *“Slobozește-o, căci strigă în urma noastră”*. Femeia însă nu și-a pierdut credința, nici nădejdea, nici dragostea. De aceea și Hristos exclamă: *“O, femeie, mare este credința ta, mai mare decât a acestor ucenici ai mei! Ei nu întotdeauna reușesc să scoată diavoli, deși se socotesc apostoli și prieteni ai Mei, dar tu, o femeie simplă, prin ceea ce ai făcut tu acum, ai alungat dracii din fiica ta. Du-te și să-ți fie ție după voința ta”*.

Iată, cred eu, sensul acestei purtări stranii a lui Hristos, purtare care nu te-a smintit doar pe tine, ci chiar și pe Apostoli. Ea însă **a arătat frumusețea sufletească a acestei femei, a arătat-o cunoscătoare a tainelor dumnezeiești, căci ea a înțeles vorbirea încifrată a lui Hristos, vorbirea în pilde, pe care nici Apostolii nu o înțelegeau întotdeauna. De data asta ea s-a arătat mai înțeleaptă decât apostolii și mai credincioasă.**

Femeia a înțeles că Hristos doar se preface a fi răutăcios. Hristos, ca un Orator desăvârșit, acum a luat chipul și felul de a vorbi al celor pe care voia să-I combată: iudeii necredincioși. **Hristos a răspuns în replici tipice evreiești:** *“Du-te de aici, numai evreii sunt aleși și, dacă se cuvine a ajuta pe cineva, aceștia sunt evreii, nu tu, care ești o păcătoasă dintre neamuri”*. Evreii erau nemilostivi, ei nu ajutau pe nimeni, nici măcar pe frații și părinții lor, motivând că lucrul, obiectul cerut este închinat Domnului. Așa face și Hristos: *“Du-te, n-am poruncă să te ajut, numai pentru evrei am poruncă”*. Viclenia și răutatea evreilor era atât de mare, încât Dumnezeu le dă poruncă să nu amâne pe altă dată ajutorul pe care li-l cere cineva, dacă stă în puterea lor: *“Nu spune prietenului tău: du-te și vino iară, mâine îți voi da, atunci când ai ceea ce-ți cere”*. Iar Hristos, având puterea să o ajute pe femeie, îi zice: *“Nu se cuvine”*. Sigur că **în toată această purtare a Sa, Hristos a desenat un iudeu tipic**, pentru ca ei să se vadă.

Așa cred că au fost și cuvintele și purtarea Mântuitorului față de femeia cananeeancă. **Prin purtarea Sa, El a manifestat tipul evreului, pe care l-a corectat prin deznodământul neașteptat.** Hristos parcă ar fi spus: *“Iată, așa sunteți voi, evreii, nemilostivi și plini de sine, vă lăudați cu neamul vostru, însă a arăta dragoste și a face milă e mai bun. Judecați și voi, din ceea ce ați văzut: mai întâi, când am fost brutal și răutăcios, și mai apoi, când am arătat milă, ce este mai potrivit cu voia lui Dumnezeu? Așadar, faceți și voi cele bune”*.

Să nu ne mire că Hristos S-a prefăcut, știind că prefăcătoria este un păcat. Acesta nu este decât un fel de a comunica, un alt nivel al limbajului, al predicii, pe care Hristos, Eccleziastul desăvârșit, o stăpâna cum nu se poate mai bine. Să nu uităm că **Hristos se adresează oamenilor și singurul lui scop este acela de a se face înțeles.** Pe calea spre Emaus, când se arată celor doi ucenici după înviere, evanghelistul Luca ne spune că Hristos *“S-a prefăcut că vrea să meargă mai departe”*, iar ucenicii L-au oprit să rămână la ei. Dar parcă ce poate să însemne musturarea: *“O, până când voi fi cu voi și vă voi răbda pe voi!”* Oare nu tot El a zis: *“Și iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului?”*

Așa că, mi se pare că **dialogul dintre Hristos și femeia cananeeancă n-a fost altceva decât o declarație de dragoste reciprocă.** Atât doar că ei și-au vorbit cu cuvinte sucite, că doi îndrăgostiți, care nu vor ca și alții să le priceapă taina lor. **Taina dragostei”**.
Ieromonah Savatie Baștovi - www.crestinortodox.ro/

Cazul cananeencei ne arată și dovedește că tot atât de puternice și de prețioase sunt calitățile mai puțin accentuate de comentatori: curajul, politețea, inteligența. **Domnul iubește pe credincioși, pe altruști, pe stăruitori. Și nu mai puțin pe curajoși, pe cuviincioși, pe inteligenți.**

Frică, obrăznicia și prostia nu-s plăcute lui Hristos. Cananeanca – lipsită de aceste urâte însușiri – ne-o spune deslușit. Osebitul ei succes la **exceptionalul examen** semnifică biruința unor virtuți creștine de noi nu îndeajuns proslăvite.

Fie că răspunsul pe care-l vom da la **sfârșitul mai lungului examen ce este viața fiecăruia dintre noi**, să ne învrednicească și El desigur nu de mențiunea „magna cum laude” obținută de femeia cananeeancă, însă măcar de nota de trecere sau poate chiar, din mila Judecătorului, de notă bună!

Nicolae Steinhardt - „Dăruind vei dobândi”, Editura Mănăstirii Rohia, 2006

„Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta!”



30 ianuarie - Sfinții Trei Ierarhi se disting prin valoarea lor în ceea ce privește teologia.

Sf. Grigorie de Nazianz excelează prin **teologia Sfintei Treimi ca pecete a Bisericii.**

Sf. Ioan Gură de Aur prin ceea ce înseamnă **înțelegerea Sfințelor Scripturi în spiritul Revelației**

divine. Mai avea sfântul puterea de a chema cu cea mai mare putere la pocăință, cu o tărie nedisimulată. Și aceasta nu era atât de ușor de primit. De aceea a creat și reacții împotriva lui.

Sf. Vasile a unit credința cu viața practică, mai mult decât ceilalți, fiind numit **un roman printre greci.**

Au fost numiți și **dascăli ai lumii, și ierarhi.** Ceea ce înseamnă și **învățători, și Părinți.** Li se spune dascăli ai lumii, cu toate că ei nu au creat o tradiție a mărturisirii credinței adevărate față de înțelepciunea omenească, ca și cum ar fi numai ortodoxă. Ei sunt dascăli ai lumii, ai tuturor. Sunt și Părinți. Un părinte totdeauna cunoaște nevoile fiilor. **Ei s-au aprins de râvnă pentru credința apostolică.** Smerenia lor nu o poate nimeni ignora sau micșora, iar în această smerenie s-au făcut slugi bune și fidele puse în slujirea lui Hristos. Au simțit nevoia mărturisirii credinței și a postului.

Sfinții Trei Ierarhi au pus în valoare tot mai mult aspectul liturgic al învățaturii și al Revelației, pentru că Jertfa este cea mai importantă. La Sf. Vasile cel Mare întâlnim **importanța jertfei lui Hristos,** la Sf. Grigorie de Nazianz, **importanța Bisericii ca pecete a Sfintei Treimi,** iar la Sf. Ioan Hrisostom **importanța Duhului, ca întreg, față de literă,** ca părți componente. Acestea sunt elemente ale Bisericii Apostolice.

În anul 1949, **patriarhul Iustinian Marina a hotărât ca toate școlile de învățământ teologic să fie ocrotite de către Sfinții Trei Ierarhi.** Pentru că: „*Aceștia au asociat mereu, în viața lor, cele două dimensiuni: Școala și Biserica. Ei au cunoscut doar aceste două drumuri. Este foarte ilustrativă prăznuirea lor ca patroni ai școlilor de teologie în sensul în care acesta este și scopul educației teologice pe care o dobândesc cei ce se pregătesc a fi slujitori ai Bisericii. Atunci ca și astăzi, Școala și Biserica reprezentau notele dominante pentru cei trei ierarhi. Acestea două, Școala și Biserica, trebuie să devină și nota călăuzitoare pentru orice viitor slujitor al Bisericii*“

pr. lect. dr. Lucian Farcașiu, Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad (www.crestinortodox.ro)



2 februarie – Întâmpinarea Domnului

După Nașterea Domnului Iisus Hristos, **trecând patruzeci de zile** și împlinindu-se vremea curăției celei legiuite, Preacurata și Preabinecuvântata Fecioară Maică plecând din Betleem cu Sf. Iosif, logodnicul, și **venind la Ierusalim, în Biserica lui Dumnezeu,** purtând pe Hristos Pruncul cel de patruzeci de zile, au mers să împlinescă Legea Domnului și să se curățească după naștere, prin aducerea jertfei celei cuviincioase lui Dumnezeu și prin rugăciunea preotului.

„*Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israel*” (Lc 2, 29-32).

În cadrul slujbelor bisericești, principalul fond îl constituie cel biblic. Cea mai mare parte a formulele liturgice vin din cuvintele Sfintei Scripturi. Încă din **primele trei secole,** creștinii au folosit cântări și rugăciuni de inspirație biblică. Pe lângă cântarea Maicii Domnului și a Sfintei Proorocițe Ana, cea mai veche rugăciune biblică utilizată în cultul liturgic creștin este rugăciunea „**Acum slobozește**”. Această veche rugăciune subliniază **credința Bisericii în cele două firi ale Mântuitorului Iisus**

Hristos – dumnezeiască și omenească. Bătrânul Simeon ne transmite, peste veacuri, că **Iisus este adevăratul Mesia, Cel care va izbăvi întreg neamul omenesc de robia morții.**

Părintele Doru Gheaja din Alba Iulia este părintele cântecelor „Așa-i românul” și „Tu Ardeal”

De loc din județul Sibiu, preotul Doru Gheaja (n.1941) este un mare iubitor de muzică bisericească și folclor. A ales preoția, dar a rămas aproape de muzica populară, de folclor. Slujește de ani buni în Parohia „Buna Vestire” din centrul orașului Alba Iulia.

În urmă cu trei decenii a **fost descoperit de Adrian Păunescu,** care l-a auzit cântând la mănăstirea Râmeț piesa „**Așa-i românul**”, culeasă din județul Sibiu, de pe Valea Hârtibaciului. „*O cântau bătrânii din satul Chirpăr*”, spune preotul. A fost cooptat apoi în Cenaclul „Flacăra. Ulterior, **Adrian Păunescu i-a scris textul la cântecul „Colindul Apusenilor”,** a cărei **linie melodică este luată de preot de la priceasna „Simone, spune-mi tu, dacă mă iubești**”. „La început, Adrian Păunescu a scris un alt text nu pentru «Colindul Apusenilor», ci «Colindul copiilor pentru pace», cântat vreo doi ani de zile în spectacolele Cenacului Flacăra. După aceea, Adrian Păunescu a schimbat textul și i-a spus «**Colindul Apusenilor**», mai cunoscut sub denumirea de «**Tu Ardeal**». A fost cântat prima dată, la Putna.

<http://adevarul.ro/locale/alba-iulia>

Programul săptămânii 29 ianuarie – 5 februarie 2017

Duminică	29 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Cananeencei) - Pr.Dragoș
Duminică	29 ianuarie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.Trei Ierarhi - Pr.Dragoș
Luni	30 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Trei Ierarhi) - Pr.Dragoș
Luni	30 ianuarie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Dragoș
Marti	31 ianuarie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	01 februarie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Miercuri	01 februarie	17 - 19	- Vecernia Întâmpinării Domnului- Pr.Dragoș
Joi	02 februarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Întâmpinarea Domnului) - Pr.Dragoș
Vineri	03 februarie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	03 februarie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	04 februarie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	04 februarie	17 - 18	- Vecernia duminicii a 33-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	05 februarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (a Vameșului și Fariseului) - Pr.Ticu
Duminică	05 februarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr.Ticu